

За інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

ЩОТИЖНЕВА ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 25—26 (439—440)

П'ятниця, 6 вересня 1991 року.

Виходить раз
на тиждень

Ціна 2 коп.

На вченій раді

Минулої п'ятниці відбулося розширене засідання вченої ради ВПІ, на якому ректор інституту академік Б. І. Мокін звітував про підсумки попереднього навчального року і зупинився на завданнях 1991—1992-го.

Будь-який інститут починається з поповнення. План прийому нині складає 975 чоловік, заяв було подано 1776. Отже, майже по два абитуриєнти на місце. Прохідний бал на енергофаці становив 12,5, на РТФ, ФОТ, ФАМ — по 12, МБФ — 11, ІБФ — 10,5. Іншими словами, цього року до Вінницького політеху вступати було важче, ніж торік.

Новинкою буде те, що відмінюються всі форми платного навчання. Їх визначено неконституційним нововведенням. Не буде віднині практикуватись і плата за поновлення студентів, відчислених за неуспішність. Оплачуватимуться тільки послуги за ліквідацію академічної заборгованості.

Зупинившись на недоліках навчального процесу, Б. І. Мокін відзначив, що державні іспити засвідчують частіше краще знання теорії, ніж уміння розв'язувати практичні задачі. Серйозні упущення маємо в питаннях дипломного проектування, зокрема, учасному визначенні теми робіт, критеріїв їхніх обсягів.

Вразливе місце учбового процесу — виробничі практики. І студенти, і деякі педагоги не надають їй потрібної уваги. Тим часом, починаємо переходити на бакалаврсько-магістерську систему навчання, де практична робота на підприємстві чергуватиметься з теоретичним навчанням впродовж цілих семестрів і не дай бог, щоб на виробництві студент відпрацював свої 4 місяці так, як «відпрацьовує» нині — це буде початком кінця доброго задуму, крахом розробки програм університетського рівня.

Ректор повідомив, що з нинішнього року відмінено державний розподіл випускників, яких готує інститут.

Отже, рівень попиту на молодих інженерів буде залежати від рівня їхньої якості. Якщо не наведемо повного порядку в цій ділі, то можемо мати в майбутньому серйозні фінансові труднощі.

Треба посилювати роботу по створенню навчальної бази, підручників, посібників, поліпшувати методику занять, комп'ютеризацію навчального процесу, вимогливість до лекторської майстерності, шукати шляхів по-

повнення вузівського бюджету.

Одним з таких джерел має стати підготовка фахівців для іноземних держав за валюту. Вже укладено і укладаються контракти, починає роботу підготовче відділення для іноземних студентів.

Свій вагомий внесок повинні внести вчені інституту, готуючи винаходи і нові розробки для широкого впровадження у виробництво. Ректор охарактеризував діяльність наукової частини вузу, як, в основному, успішну. Збережені обсяги науково-дослідних робіт, надходять заявки на наші розробки. Рактора турбує тільки те, що до наукової роботи слабо залучаються студенти. Питання стоїть так, щоб з кожної теми 10 процентів коштів йшли на оплату студентської участі в них, адже саме звідси маємо черпати потенціал для подальшого розвитку творчого інтелекту інституту.

У зв'язку з припиненням діяльності партії, і, зокрема, комуністичної, перед інститутом постає багато проблем виховного плану. Послабили свою виховну діяльність кафедри, майже відсутня вона в гуртожитках, є претензії до роботи студентської ради і профкому. Можна говорити хіба що про окремі досягнення комсомолу, який створив групу кабельного телебачення і повністю взяв на себе відповідальність за створення і роботу 39 будівельних загонів.

Деяких заходів вживає і ректорат. Віднині в гуртожитки не будуть поселятись ті, хто мав догани за порушення режиму.

Та з іншого боку приємно, що при відсутності традиційних розгорнутих планів виховної роботи в інституті зменшилася кількість правопорушень. Отже, виховує саме життя, залучення студентів до праці і громадської діяльності. До речі, наш клуб веселих і винахідливих став кращим у Вінниці і вже виходить на телеекрани. Підтвердив своє звання народного танцювальний колектив.

Б. І. Мокін відзначив, що в інституті панує здоровий морально-психологічний клімат, як і належить вузові з хорошими традиціями. Не зважаючи на труднощі перебудови, ведеться будівництво навчальних корпусів, житла для співробітників.

Розширена вчена рада прийняла деякі поправки до інститутського статуту, ухвалила рішення про розформування факультету кафедр суспільних наук.

Ректору Вінницького політехнічного інституту, академіку, депутату Верховної Ради УРСР Б. І. МОКІНУ.

Від імені колегії Міністерства вищої освіти України сердечно вітаю колектив інституту з початком нового 1991/92 навчального року. Глибоко

Телеграма

переконалий, що професорсько-викладацький склад, аспіранти, студенти, всі працівники інституту перший рік роботи в умовах незалежної, су-

веренної України відзначать своєю творчою самовідданою працею, проявлять всі свої здібності, уміння у вирішенні поставлених завдань перед ви-

щою школою. Вірю, що кожен викладач, студент, працівник внесе свій гідний вклад у розквіт освіти, культури суверенної України.

Доброго вам здоров'я, дорогі друзі! Успіхів у досягненні великої мети!

Міністр ПАРХОМЕНКО.

НА «ОЛІМПІ» — СВЯТО

Ніщо так довго не залишається в пам'яті, як день, коли завершується дитинство і починається час дорослішання. А саме таким часом слід назвати вступ в інститут, що ознаменовується хвилюючим ритуалом посвячення в студенти.

Все було, як і в минулі роки: живі острівці вступників, що оточили столи з емблемами своїх факультетів, марш прапорonoсців, міфічних героїв в одязі богів і богинь — покровителів різних наук, вручення першокурсникам символічного ключа і велетенських розмірів студентського квитка.

І слова урочистої обіцянки новачків, що прокотилися від краю до краю святоково прикрашеного стадіону «Олімп».

Піднесеного настрою учасникам сповна надали урочисті мелодії студентського гімну, виступи аматорів художньої самодіяльності інституту, спортивних секцій. І значною мірою — чудовий сонячний день згасаючого

літа.

Все, як у минулі роки. Одні тільки вперше. Вперше все для 1200 юнаків і дівчат, які сядуть за парти і столи політеху. Для їхніх матерів, батьків, друзів, що стали свідками цієї радісної, хвилюючої події.

І ще одна відмінність: усі вони, оці 1200 майбутніх спеціалістів народного господарства стали першими

студентами, котрі вчитимуться, а потім служитимуть у вільній українській державі, оволодівають конкретними і потрібними знаннями, вільними від партійних догм і постулатів. З чим і поздоровили їх ректор ВПІ академік Б. І. Мокін, інші працівники інституту, гості.

На знімках: під час свята.

Фото С. Лісового.

ХРОНІКА

Два роки в нашому інституті тривав конкурс на кращий навчальний та методичний посібник. І ось нині підбито його підсумки. Наказом ректора засновується спеціальна книга Пошани лауреатів конкурсів педагогічної майстерності, куди буде занесено цілу низку прізвищ. Першими тут з'являються імена доцента Василя Федоровича Кобевника, який написав і видав підручник «Охорона праці» та професора Миколи Антоновича Філінюка, що став автором книги з автоматизації проектування, виданої англійською мовою. Обом ученим присуджено перше місце в конкурсі з видачею грошової премії в розмірі 300 карбованців.

Друге місце і премію в 200 карбованців здобули доценти Р. Н. Кветний, В. О. Поджаренко, Ю. І. Волков та старший викладач Д. А. Найко. Третє місце поділили професор Д. Б. Налбан-дан і доцент О. М. Головаченко, професори Р. Д. Іскович-Лотоцький, В. А. Огородник, доценти В. А. Огородник, М. С. Сапон. Кожному вручаються премії в розмірі ста карбованців.

За кращі методичні праці заносяться до книги Пошани і відзначаються преміями різних розмірів професор Р. Д. Іскович-Лотоцький та асистент А. Л. Штурма, доценти І. Ф. Павлов, В. М. Клименко, Д. Т. Ободник, Ю. І. Муляр.

Наказом ректора за активну участь у методичному забезпеченні дисциплін оголошено також подяки професору О. П. Стахову, доцентам М. А. Соляниченку, О. Д. Азарову, П. Д. Лежнюку, В. С. Білоусову, В. О. Леонтєву, В. Я. Михайлищеву, Г. С. Ратушняку, А. І. Моргуну, І. І. Ваганову, Б. А. Землякову, Ц. М. Гавінському, старшим викладачам В. В. Смоляку, В. М. Волошенку, асистентам Г. С. Поповій та О. Н. Смоляку.

Наступний конкурс того ж призначення буде проведено у 1991—1992 та 1992—1993 навчальних роках.

Сьогодні в номері:

☆ Б. І. Мокін: «зовсім не подобається, що тепер на комуністів «вішають всіх со-

бак»...
☆ Люди обнімалися, цілувалися в день перемоги над хунтою.

☆ Чіпляються за свої нечесним шляхом здобуті привілеї.
☆ І у тиші є за-

кляті вороги.
☆ Оцінку майстерності викладачів дають студенти.

РЕКТОРА—В ПРЕЗИДЕНТИ УКРАЇНИ

1 ВЕРЕСНЯ відбулась конференція трудового колективу ВПІ, яка на підставі статті 10 Закону Української РСР «Про вибори Президента УРСР» прийняла постанову висунути претендентом в кандидати на посаду Президента України академіка Академії інженерних наук республіки, доктора технічних наук, народного депутата УРСР, ректора нашого інституту Бориса Івановича Мокіна.

Ця конференція була цікава ще й тим, що на ній ішла широка зацікавлена розмова не тільки про життя й політичну діяльність народного депутата і ректора, а й про всі найсуттєвіші, найгостріші аспекти сучасного політичного моменту в країні і республіці.

Борис Іванович, зокрема, сказав, що зглибокою повагою ставиться до Єльцина і його команди за мужність, з якою вони відстоювали конституційні завоювання народу під час перевороту, але йому зовсім не подобається те, що тепер на комуністів «вішають усіх собак», як ко-

муністи раніше вішали їх на демократів. Мусимо бути мудрим, справедливим і терпеливим. Комуністи — це теж народ, який не винен у тому, що керівна верхівка довела партію до краху.

До речі, академік Мокін прогнозував саме такий розвиток подій ще у грудні минулого року. Тоді на нього улюлюкали, кричали з газет, репродукторів і трибун, сміялися і навіть лякали. Безпечність і пихата самовпевненість не хотіла дослухатися до голосу твердості. Партія одірвалася від народу. Крах її був неминучим.

Б. І. Мокін переконаний, що після того, як у компартії заберуть все, що має, вона опиниться на тому становищі, що й інші партії і стане парламентською. Її не можна оголосити поза законом. Якщо ми ліквідуємо всі опозиційні сили, то вернемось до того, що вже мали, тільки під іншими прапорами. Демократичний державі потрібні і праві, і ліві, і центристи.

Тим часом, ейфорія перемоти заносить сили російської демократії в бік шовінізму. Є уже й анкета з запитанням: «А що ти робив 19—21 серпня?».

Дивує й обурює шельмування ветеранів війни. З погляду Б. І. Мокіна, це груба помилка. Не можна такого допускати бодай з огляду на те, що без ветеранів ми не могли б мати того, що здобули — Вітчизна лежала б під кованим чоботом фашизму.

— Я також категорично проти заборони деяких газет, — сказав Б. І. Мокін. — Критикуй, розвінчай, але не заборони. Силові прийоми — це диктатура, той же більшовизм, який ми так усі засуджували до перевороту.

Ще одна позиція Мокіна: «Не можна проголошувати українською армією всі ті війська, які перебувають зараз на території республіки, адже це півтора мільйона чоловік, майже третина всіх Збройних сил СРСР. Утримувати їх бюджетом однієї України дуже трудно, та й непотрібно. Отже, доведеть-

ся різко скорочувати. Разів, приблизно, в десять. А це означає — залишити без засобів існування велику масу молодих, сильних людей. Це вам не партія, яка уміла тільки командувати, але розучилась думати і боротися. Ця сила здатна здійснити будь-який переворот.

Треба виробити статус перебування військ на Україні, обмежити далі насичення республіки збройними силами, передислокацію їх з Західної Європи. Україна займає за площею тільки 2,8 процента території СРСР, а третина армії розташована тут. Чи не забагато?»

Б. І. Мокін приділив також увагу питанням переходу на українську мову. Він вважає, що тут треба дотримуватися принципу розумної послідовності. Україна має стати європейською державою і в ній мусять вільно жити й розвиватися всі без винятку нації.

Борис Іванович говорив також і про свої шанси стати Президентом України. Висунуто уже кандидатури В. Чорновола, А. Лук'янен-

ка, Б. Гриньова, О. Бердника, В. Яворівського, А. Кравчука, подали заяву ще 16 чоловік. Чи стане цього разу Президентом Мокін?

Борис Іванович розглядає цей тур, як підготовчий до наступних президентських виборів у 96-му році, де він має намір серйозно боротися за роль першої особи в Українській державі.

Запитання: Яке ваше ставлення до Союзу СРСР?

Мокін: Вважаю, що він, як імперія, вже розвалився. Бачу його таким, як, приміром, Британська співдружність. А для України найбільше підійшла б канадська модель. Народ республіки неоднорідний, знання її мови, культури, та й ставлення до неї теж неоднакові.

Нам бажано було б автономізуватися в 10—11 регіонах-провінціях з суворим дотриманням єдиних республіканських законів, не вибирати один одному очей за те, що хтось чогось не хоче, щось комусь не подобається і створити таку державу, з якої ніхто не хотів би виходити.

Запитання: Якщо ви ста-

нете Президентом, якою мірою використовуватимете основоположні позиції марксизму — лєнінізму?

Мокін: Марксизм народився в Німеччині і був прийнятним для умов Німеччини. Плеханов доводив, що в Росії він не приживеться, Лєнін теж наприкінці життя похвалювався, що допустився помилки, а в останній програмі КПРС від марксизму-лєнінізму вже нічого не залилось. Всі країни, які йшли цим шляхом, опинилися в тупику. Тому я теж одійшов від марксизму-лєнінізму і рішуче виступаю проти ідеї соціалістичного вибору.

Б. І. Мокін відповів на низку інших питань. На конференції трудового колективу з словом про претендента в кандидати на посаду Президента України виступили професори В. П. Кожем'яко, О. П. Стахов, Г. А. Корчинський, доценти О. Д. Азаров, В. М. Кутін, старший викладач О. І. Нижник, декан ФОТ О. М. Мельников. Усі вони підтримали кандидатуру Б. І. Мокіна і побажали йому перемоги.

НАЦІОНАЛЬНО - ВИЗВО-ЛНА боротьба проти тоталітаризму існує в радянській владі і Комуністичній партії, яку тривалий час вів Народний Рух України, набула особливої гостроти влітку 1991 року. Соціально-політична і економічна криза в межах існуючого СРСР, суверенізація республік розмежували демократів і консерваторів. Рух враховував, що це може призвести до спроби державного перевороту, оскільки реакційне керівництво КПРС — КПУ нізачо не змириться з втратою влади. Рух враховував і вважає сьогодні, що побудувати незалежну Українську державу може тільки народ України. Для цього йому потрібно відродити або створити необхідні атрибути держави: самостійну ринкову економіку, парламент, національний банк і гроші, мітницю, армію, обрати Президента.

Виходячи з цього і намагаючись консолідуватися, демократичні партії і рухи у Вінницькій області створили 5 серпня 1991 року об'єднання «Вінничани за демократичні реформи». Спільна платформа, яка була прийнята і підписана представниками рухів і партій (за винятком Комуністичної, хоча представник КПУ на нараді був) не передбачає боротьби проти когось, а організує конструктивну роботу з усіма бажаними по розбудові української державності.

До об'єднання «Вінничани за демократичні реформи» приєдналась Вінницька обласна організація Співки офіцерів України, яка була створена 18 серпня ц. р., напередодні спроби державного перевороту.

Наступного дня, 19 серпня, владу намагалась захопити група осіб з вищого керівництва КПРС і військово-промислового комплексу, яка нахабно оголосила себе радянським керівництвом.

Звісна річ, члени Руху не мали іншої інформації, окрім тієї, що доходила з радіо і телебачення. Але й цього досить, щоб уже з 9 годин ранку в штаб-квартиру на вулиці Пушкіна, 11 почали збиратися люди. Події обговорювалися емоційно, але аналізувалися послідовно, висловлювалися оцінки і пропозиції. Перша нарада відбулася о 12-й годині. На ній всі присутні прийшли до спільної думки, що це не що інше, як спроба збере-

гти Союз і повернутися до тоталітаризму шляхом захоплення влади. О 14-й години в штаб-квартирі почалася нарада представників об'єднання «За демократичні реформи». Висновок одностайний — скоєно державний злочин, якому треба негайно протидіяти. Була надрукована перша письмова заява, в якій засуджувались дії ДКНС, а сам комітет визнавався незаконним, антиконституційним. Вийшла з друку перша серія листів

злочинців, яка була на планшетах на грудях. Люди зупинилися, читали, запитували, я відповідав і пояснював позицію Руху, його непохитність в боротьбі за незалежну Україну. У цей же день ми прийняли рішення провести 21 числа мітинг непокорі, засудження ДКНС, а якщо не вдасться, то організувати зустріч з депутатами Верховної Ради України, обласної і міської Рад народних депутатів.

Вважаю, що позиція і зая-

ви цивілізованої держави. До речі, вони нічого путнього не зробили для того, щоб наблизити 24 серпня — історичний день всього нашого життя. І якщо й сьогодні вони не з нами, то з ким?

Керівникам крайової організації Народного Руху України О. І. Колеснику, О. І. Нижнику, В. М. Палію і В. А. Підпригорщуку прийшли виклики в КДБ, на 10-ту годину 22 серпня. Але «погода», на щастя, змінилась.

22—23 серпня мітинги на театральній площі тривали, збираючи все більше і більше народу. Не було на них тільки представників КПРС-КПУ і «незалежників» — прізвиська яких нема аж ніякого бажання називати.

24 серпня делегація Вінницького крайового руху і особисто були біля будинку Верховної Ради України. Цей день не забуду ніколи: хвилюванню і обуренню, задоволенню і сумнівам не було меж. Весь день наша група спілкувалась з людьми, ділилась враженнями і досвідом. В. М. Палій декілька разів через гучномовець прокрочував виступ поки-що народного депутата УРСР М. А. Дідика, замаскованого сторожа тоталітаризму і номенклатури. Всі, хто слухав, були вкрай обурені лицемірством людини, яка у цей час сиділа в залі засідань і я сам з насолодою висловлював Дідіку свою ганьбу. А коли на вечір було проголошено Акт про незалежність України, площа вибухнула могутнім вигуком «Слава Україні!», ніхто нікого не слухав і не чув, люди обіймалися, цілувалися, тиснули одне одному руки, плакали і сміялися. Таким був цей історичний день, до якого йшли з такими трудами через цюквання, переслідування і моральний терор, зневагу з боку влади і КПУ. Вважаю, що це спільна перемога Народного Руху, товариства «Просвіта», Зеленого світу, Меморіалу, УРП, демократичних сил і українського народу. Воїстину, слава тобі, Україно, рідна мамо моя, Батьківщино!

Після подій у Києві ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

тисні ми на хвилі великого піднесення провели 25 серпня у Вінниці на площі перед міськвиконкомом мітинг з приводу проголошення незалежності України. Безпосередньо перед мітингом свя-

ТАК ЦЕ БУЛО

РУХ ДО І ПІСЛЯ СПРОБИ ПЕРЕВОРОТУ

О 19.00 ця заява була розглянута і ухвалена на загальних зборах демократичних партій і Вінницького крайового народного Руху. Набула чинності політичного документу. Заяви, звернення і листівки готували С. Вовк, А. Кароєва, О. Колесник, О. Нижник, А. Паламарчук, М. Петрасюк, О. Більний.

О 22.00 голови осередків Руху і голови партій отримали всі заяви і звернення до вінничан та інші матеріали для розповсюдження в місті. Таким чином, Рух, як виявилось, правильно оцінив ситуацію, чого не здавні були зробити на Україні С. Гуренко і ЦК КПУ.

Вранці 20 серпня вінничани вже читали звернення і заяву Руху і, таким чином, побачили його протидію. Заяв Компартії, ветеранської організації, керівників підприємств або установ про засудження заколотників не було ні в той день, ні 21—22 серпня. Навпаки голова обласного М. А. Дідик у виступі по обласному радіо 19 серпня закликав працювати і не порушувати спокою, не виходити на мітинги. Більше того, він заявив про перехід влади до ДКНС і наголосив, що треба виконувати закони надзвичайного стану.

Протягом 20-го серпня рухівці групами ходили по місту з плакатами

ДЕПАРТИЗАЦІЯ

Виконуючи Постанову Верховної Ради УРСР від 24 серпня 1991 р. в частині департизації державних установ наказую:

1. Розпустити партійні організації в усіх підрозділах вузу та скасувати їх керівні органи з 29. 08. 1991 р.
2. Звільнити приміщення, що займалися керівними органами партійних структур для їх використання в інших цілях, що визначаються ректоратом.
3. Дозволити викладачам та співробітникам інституту зберігати членство в партії при умові входження в партійні осередки за місцем проживання.
4. Категорично заборонити керів-

никам різних рівнів переслідувати викладачів та співробітників за їх членство в будь-якій партії, окрім партій фашистського спрямування та заборонених законом з інших причин.

5. Вважати неприпустимим членство в партії з зайняттям керівної посади, що відноситься до категорії АУП: ректор, проректори, декани, керівники відділів та служб. На рядових співробітників категорії АУП та керівників наукового спрямування (завідуючих кафедрами) заборона не розповсюджується.

6. Контроль за виконанням наказу беру на себе.

Ректор Б. І. МОКІН.

ТАК ЦЕ БУЛО

Початок на 2-й ст.

щеник УАПЦ освятив новий великий за розміром синьо-жовтий прапор. «Ще не вмерла Україна, і слава і воля», розносились по майдану і місту, коли десятки вінничан піднімали зоглу з національним знаменом. На мітингу цього разу не було міліцейських кордонів. Вінничани з українською гідністю висловлювали свою радість з приводу перемоги демократії і проголошення України незалежною демократичною державою.

Політично гострим був і останній мітинг «Дружбі з Росією — так, імперії під вивіскою «демократичної» — ні». Рухівці висловили протест Ельцину стосовно зміни кордонів і прояву з його боку та інших осіб парламенту Росії неповаги до незалежної України. Керівництво Руху повідомило вінничан про те, що вже опечатані, створеною обласною комісією, в якій були і рухівці, обком і міським КПУ, архів, гараж, будинок політосвіти, що надходять відомості про припинення дія райкомів КПУ з обласлі. Тому, що КПРС — КПУ вмерла і нікому її не воскресити, ніяких заперечень не було. Там же я зачитав Звернення Народної Ради Руху і Союзу офіцерів України до всіх військовослужбовців, які

проходять службу на Україні, щоб вони з розумінням ставилися до нашої незалежності і поважали її. Мова йшла також про створення республіканської гвардії.

На жаль, кореспондент газети «Вінницька правда» (до речі, коли ж вона нарешті стане правдою?) перекутила порядок денний мітингу, написавши «демократичній імперії» — ні! Незрозумілого бракує журналістці — політичної грамоти (демократичних імперій не буває), досвіду чи етики? Чи, може, всього разом?

Тоді не треба, мабуть, писати про мітинги, щоб не вводити в оману читачів газети, яка й без того втратила свій авторитет.

В ці останні дні літа Рухом робиться чимало інших справ. Про них буде мова в інший час. А зараз Вінницька крайова організація готується до IV віча, допомагає обласній організації Спільки офіцерів України проводити підготовчу роботу до створення вінницького загону республіканської гвардії.

Вітаю читачів газети з проголошенням незалежності України і закликаю до співпраці і єдності в розбудові нашого майбутнього.

О. НИЖНИК,
старший викладач кафедри історії і теорії культури, голова Вінницької обласної організації Спільки офіцерів України.

ТРЕТІЙ, ТРУДОВИЙ

„ДЕСАНТ“

НА МУРАШЦІ

На пониззі, між високими горами, тече річка невеличка, каламутна Мурашка. В одній упряжці з нею по схилах цих горбів в'ються дві сільські вулиці. По-своєму цікаве це невелике село Носиківка. Кожна садиба відокремилася від інших межею чагарникової порослі, а з боку вулиці — кам'яним муром. Більшість хат і хлівів розмальовані на свій лад і смак.

А за селом, на самому пагорбі, розташоване колгоспне обійстя, поряд з корівниками збудовано гуртожиток з ідальною і душовими. Тут живуть і трудяться студенти будівельного загону нашого інституту.

Все, як і належить в загоні: о шостій ранку будильник піднімає всіх на ноги. Вмивання, гоління, коротка фіззарядка — і в дорогу, автобус швидко мчить, до сусіднього села Андріївки. Де будзгонівці політеху зводять з вапнякового каміння новий корівник.

Робота спориться, Є кому показувати приклад — хлопці рослі, майже всі відслужили в армії, досвіду не позичають.

Задоволені ними керівники колгоспу, місцеві жителі.

С. СТЕПАНОВ.

Шаргородський район.

Річка Десна збирає свої води з полів і займищ Козятинського, Липовецького, Калинівського та Вінницького районів. Сподобалась ця чиста вода бобрам, чаплям, журавлям та іншим дичині. Лісок між Стадницею і Коло-Михайлівкою, через які плине річка, охороняється державою, як зоологічний заказник.

Нині заплава біля заказника інтенсивно забудовується красивими двоповерховими котеджами. Місцеві жителі кажуть, що будинки мають три поверхи — через високий рівень ґрунтової води (заплава ж) підвали зводяться на поверхні землі.

Не дуже цікаво, хто будуватиме і за які гроші (хоч саме тут поставили свої дачі перші пани нашої області — вчорашні лідери комуністів Вінниччини Нехаєвський та голова обласної Ради народних депутатів Дідик), турбує інше — екологія. Не обов'язково знати санітарні норми забудови, достатньо мати бодай краплину совісті і глузду, щоб зрозуміти — побутові відходи будуть спливатися до річки Буг, а на Бугу, поряд — Вінниця...

Колись у далекій тибетській столиці Лхасі мешкали живі боги — далай-лами. Прислухники продавали їхній кал, як ліки.

То ж пийте воду, любі вінничани... На здоров'я!!!

Б УДЕ помилковим вважати, що в нашій країні однозначно сприйняли і засудили заколот, вчинений 19 серпня силами реакції. Є люди, які й сьогодні намагаються вигородити державних злочинців і їх ідейних наставників з вищих ешелонів партії: мовляв, нічого страшного не сталося, що в країні потрібна була тверда рука, що демократію слід приборкати і т. д.

Посилаючись на право мати свою думку, ці горе-адвокати зрадників, по-суті, продовжують підризувати Перебудову, корені молодого дерева демократії, але вже не відкрито, а в глибинних шарах і замасковано.

Не знаю, хто той сусід по купе залізничного поїзда, котрий з піною на губах доводив, що колишній перший секретар ЦК РКП Ползов — прогресивний діяч, а президент Росії Ельцин — політичний інтриган і рветься в диктатори. Не знаю, чим дихає і мій сусід по кімнаті в Кисловодському санаторії «Пікет», який ще до перевороту настирливо переконував мене, що західна демократія це «бека», а соціалізм — сонечко ясне?

Може ці мої співбесідники і не належать до партійної еліти, не секретарі райкомів чи міськомів КПРС, але я впевнений, що говорять вони так недарма, а заради своїх шкурних інтересів. Вже згодом, внаслідок подальшого знайомства, довівся, що сусід-пасажира працює головним інженером одного з великих підприємств Запоріжжя, а мій «друг» по санаторію — колишній штабний підполковник. У нього — велика пенсія, дача, численні пільги. Згадався і вінницький знайомий з цього ж таки клану охоронців соціалістичного вибору. Він лише заступник головного інженера одного з підприємств. Не скажу, що корисного робить він для підприємства, але для себе, своєї сім'ї комунізм вже побудував. У нього дві дачі, дві машини (своя і синова). Придбав імпортовану меблі, імпортований одяг. У двоповерховій дачі — басейн, теплиця, гараж, кондиціонер, телевізор. Ніяких турбот про харчі, матеріали — заповідливі підлегли принесли все додому. Матеріали, транспорт, робоча сила — все до його послуг і безкоштовно.

Коли одного разу на звичному обіді зайшла мова про Рух, демократію — він скочив з місця, вдарив кулаком по столу, заставленому делікатесами, і вигукнув: «Я сам давитиму їх, якщо доведеться...».

Ось в чому весь секрет, внутрішні пружини консерватизму, а «коли і відвертої реакційності деякої частини нашого понівеченого комуністичною ідеологією радянського суспільства».

Привілеї, незаслужені пільги — корені наших бід. Є спеціальна парламентська комісія з привілеїв, яка повинна навести порядок в цій справі, але результатів не видно, пихате комчанство продовжує смоктати народну кров, жирити на дармових харчах, купатися в розкоші тільки тому, що протирає крісла у високих партійних, радянських і генеральських кабінетах. Що це так, переконався в тому ж таки Кисловодську. Тут, в найбільш улюбленому партійно-радянському верхівко-місці, в затишних, захарованих від людських очей куточках, вирости дачі багатьох членів Політбюро ЦК КПРС, зокрема, дача горе-звісного Леоніда Ілліча Брежнєва, яка, нате палац древнього фараона, біліє високо в горах. Тепер там господарює якась орендна організація.

Припинили існування і ряд інших персональних дач партійних бонз, але не треба думати, що партократія зовсім відмовилася від своїх привілеїв. Не встигло висохнути чорнило на постанові і рішеннях XXVII з'їзду КПРС про відданість народу і ідеям ленінізму, як трохи далі від колишнього брежнєвського палацу-дачі виріс новенький фешенебельний санаторій імені XXVII з'їзду КПРС (яка оперативність у вирішенні ідей партії!), санаторій, призначений виключно для партапаратників.

Чому тільки для них? А тому, що він закритий для інших, обнесений високою металевою огорожею, а на вході — страж з червоною пов'язкою. Миша не проскочить!

Що ж там діється за парканом? Що там всередині? Чим відрізняється від нашої профспілкової?

Щоб відповісти на ці запитання, потрібно було про-

різнотомантіші кулінарні і кондитерські вироби, повний набір овочів і фруктів, соки, рибні делікатеси, — одне слово, що душа хоче. Працюють бари, різні служби побуту, сервісу. В залах — картини, шикарні люстри, зі смаком сервіровані столи.

В профспілковому санаторії «Пікет»:

на сніданок, обід і вечерю — одні і ті ж страви — погано вимочені нирки чи інші субпродукти, а найчастіше — котлета з ложкою гарніру. Котлета така, що в ній не тримається виделка — хлібна каша. Борщ схожий на рідину, в якій мили картоплю. Тільки дітями, хворим шлунком, час од часу подають мікроскопічну порцію курятини і таку ж дозу картопляного пюре.

Дещо щедріша їдальня на чай, але не завжди є цукор і замість нього подаються тверді, залежалі цукерки.

Є ТАКА ПАРТІЯ

ТАМ, ЗА ПАРКАНОМ...

никнути у «заповідний» санаторій. Здійснити цей намір взявся один дуже цікавий чоловік з нашого гурту — нафтовик з Тюмені, до речі, комуніст, якого ми жартома величали Брежнєвим. Він був дуже схожим на колишнього генсека не тільки зовнішньо, а й умінням розмовляти. Бувало почне імітувати його — усі падали со сміху. Вдало копіював він і інших партійно-державних босів. Постаю, манерою звертатись, ходити, випинати груди. Артист і годі!

Так ось, вирішив наш «народний артист» нанести (у вигляді обласного начальства) візит в партійний санаторій. Умовили шофера якогось чорної «Волги», що попалався, і з шиком під'їхали до воріт закритої здравниці. Тамтешній страж виявився в курсі і, побачивши лімузин і нашого посланця, що вийшов з машини, набундюченого, огрядного, з замашками, якщо не Єгора Лігачова, то першої персоналії краю, стрімголов кинувся відчиняти хвіртку і запрошувати.

Це — зі мною, — недбало, як личить партійним професіоналам, кинув наш посланець, показавши на мене...
Ось в такий спосіб ми проникли на територію партійного санаторію, в цю своєрідну державу в державі, оазис реального соціалізму або навіть комунізму наяву.

Щоб мати повну уяву про те, як партія сама про себе дбає, оперуватимемо порівняннями.

В санаторії імені XXVII з'їзду КПРС: на кожного відпочиваючого — дві кімнати: простора спальня з повним набором меблів, свіжою білизною, що замінюється кожного тижня. Вітальня обладнана за останнім словом дизайну, є телевізор, холодильник, кондиціонер, м'які крісла. Окремо — санвузол з ванною і душем.

В профспілковому санаторії «Пікет»: маленькі тісні кімнатки на 2—3 чоловіка, меблі старі, стіни потріскані, стелі обсіпаються, вода подається у певні часи (так що ванні не завжди вмиєшся). Туалет — за перегородкою, ванна нема, душ тільки в люках. Близько замінюється тільки раз, світло часто відсутнє.

В санаторії імені XXVII з'їзду КПРС: відвідувачам їдальні подають першосортне м'ясо, най-

Адміністрація відверто переділа своїх клієнтів, що паски доведеться затягнути на час перебування в санаторії. І справді, люди худнуть на 2—3—5 кілограмів.

Своєрідним виявився сервіс в їдальні: брудні скатертини, салфеток нема, на чотири чоловіка (стіл) дається один ніж і одна чайна ложечка, а чекати гарячої страви доводиться півгодини і більше (офіціанток не вистачає).

А ось ще кілька порівнянь:

В партійному санаторії на всій території — чистота, газони, квітники, затишні бесідки, в «Пікеті» по алях їздять таксі, автобуси, підводи, випасаються приватні корови, віаці — бруд, бензинний сморід. Ніхто не слідкує за порядком, в корпусі заходять сторонні люди, трапляються крадіжки речей. Санаторій «Пікет» не огорожений парканом.

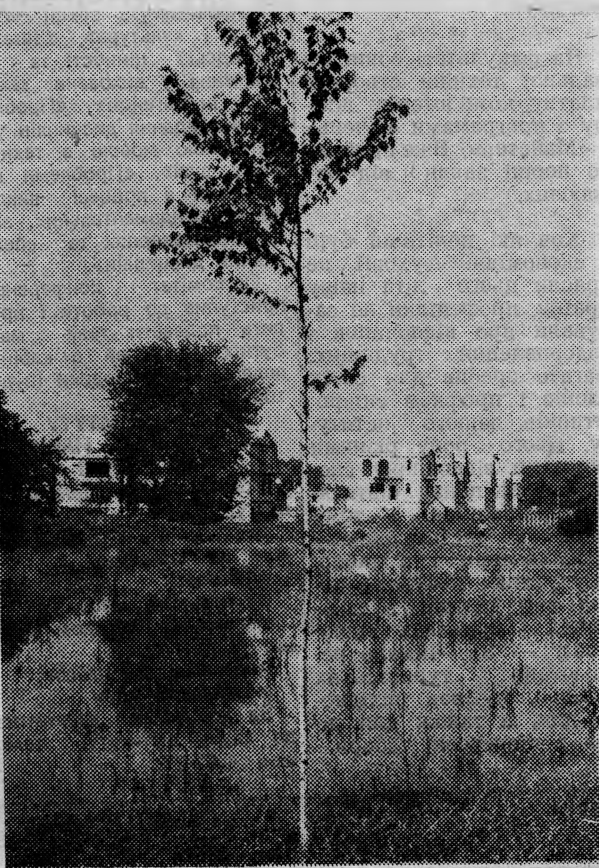
В партійній здравниці імені XXVII з'їзду КПРС до послуг відпочиваючих є свій наразан, спеціально підведений від джерела, де плавальний басейн. В профспілковому «Пікеті» можна тільки мріяти про це. Щоб попити наразану, треба йти за 4 кілометри в місто, а скупатися можна хіба що в тісній брудній душовій, що в підвалі.

Наприкінці нашого нелегального візиту до багатьох сусідів ми завітали в один з барів, який лопить від достатку різних смачних речей. Вирішили скористатись нагодою підкріпитись, почастуватись. Узяв фужер з граатовим соком, пішне тістечко, це склянку соку і наготував червінець, щоб розрахуватись. Який же був мій подив, коли бармен нарахував всього два карбованці 6 копійок. Отже, ціни в партійному санаторії залишилися фактично старі, доперебудові.

Коли в 1917 році у дні революції зайшла мова про те, хто зможе взяти владу в свої руки, Володимир Ілліч Ульянов (Ленін) виголосив, що є така партія, яка в змозі очолити маси і побудувати щасливе життя — партія більшовиків. Його слова виявилися віщими — партія комуністів стала справді одноособовим володарем країни і побудувала щасливе життя, майже комунізм. Тільки не для народу, а для своєї верхівки.

Л. НОВІНСЬКИЙ.

ДАЛАЙ-ЛАМИ В КОЛО-МИХАЙЛІВЦІ

ЗУСТРІЧ З ТИШЕЮ

ЛІТО В СТЕПАШКАХ

Іду залізницею до Гайсина, потім з години трусить в автобусі до села Степашки. За селом знімаю взуття і залишаю відбитки п'яти цілих п'ять кілометрів на піщаній лісовій дорозі.

Ліс підступає до самого Бугу-ріки, встромив свій ніс в тиху заводь, немов захотів напиться та й заснув там.

Ось на такому носі і розмістився оздоровчий табір ВПІ — подали від міських шумів, нервовості черг, гнітючих балачок на кухнях, в трамваях і прокопченого вихлопними газами повітря.

Місце благодатне своєю відчуженістю — рідко який моторний човен прострочить швейною машинкою блакитний спокій над широкою гладдю води. І знов западає глибока тиша. Ходжу по табору, дивлюсь, вслухаюсь, але не покидає почуття нереальності навколишнього, де кожен будинок виставляє свої

маленькі лукаві хитрощі. Скільки фантазії вклали в їх спорудження ті, хто проектував і зводив!

А тиша продовжує заколисувати, навіть нічний шурхіт і стриманий сміх любителів нічних прогулянок не відвертають уваги. Напевне, тут треба бути тільки відпочиваючим.

Після заходу сонця роса покриває траву, сріблить різноманітне павутиння, а вологе повітря за ніч охолоджується і туманом виринає з кущів, ковзає по затоці розкудланним рядном. На світанку блукаю по лісу, струшую росу з білої акації, сосни в пригорщу і з силою витираю в тіло. З кожної рослини роса має свій смак і запах, а сусідство сосново-дубового лісу не дає шаленіти комарам і мухам.

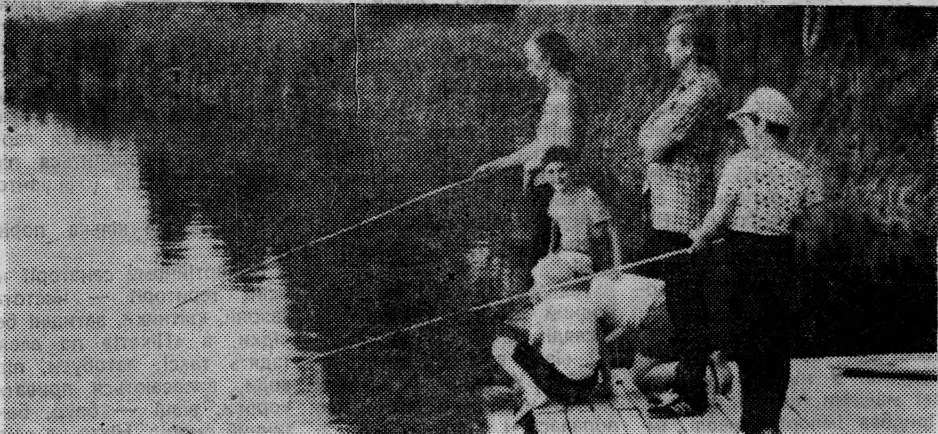
Відпочити в таборі є як: флотилія човнів, катамарани, баскетбол, футбол, волейбол,

городки, настільний теніс, більярд, танці, шахи, відмінна рибалка, збирання грибів, пляж, сауна з виходом у річку, ловля раків, піщані лісові доріжки для любителів бігу і солідна всьому цьому підтримка... кухня. Що ще треба для повного задоволення своїх уподобань і бажань!

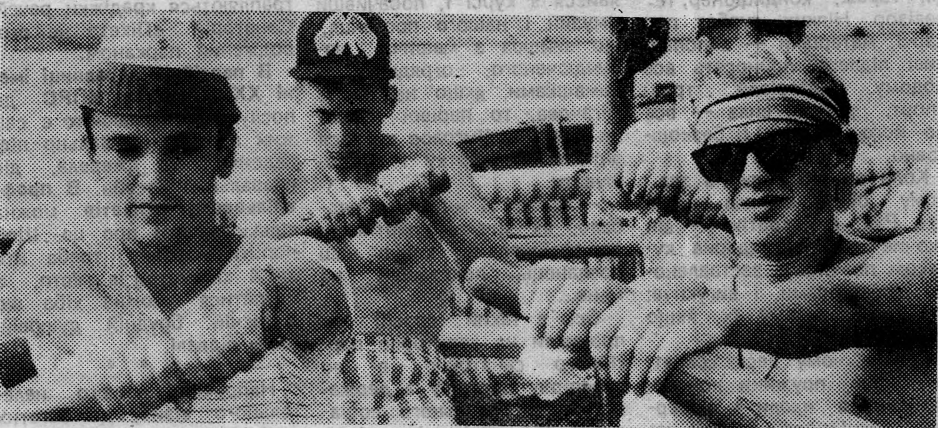
Фотоплівка відзнята і я покидаю табір, але на душі з'явився смуток — у тиші є вороги. Ось задиміла вогнищами «дикуни» одна галявина, друга, знітився ліс від зливи сороміцької магнітофонної какафонії, дикунських веселощів...

Вже будучи на пагорбі озирнувся і тиша на прощання озвалася салютом рушниць — почався відстріл диких водоплавних птахів.

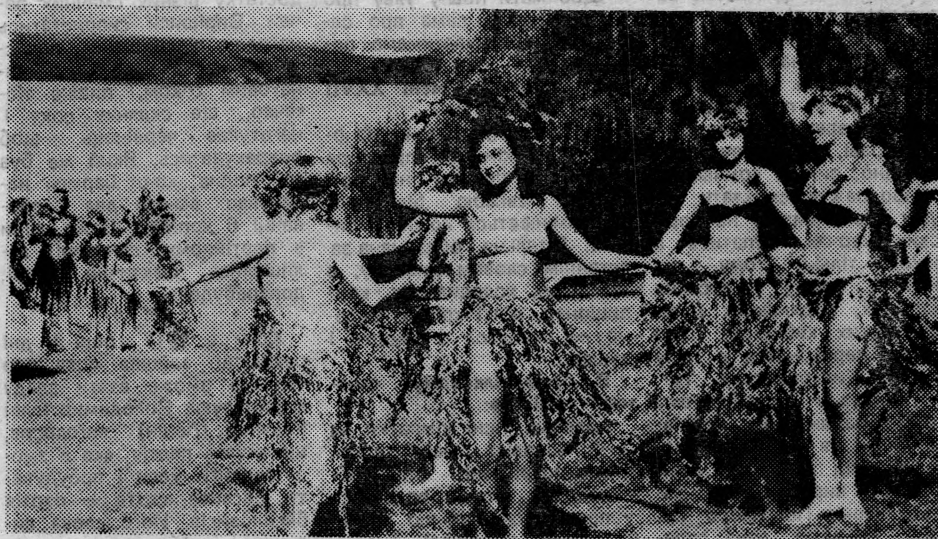
Прощай, тишо! Постарайся вижити в сьогодні, а я обов'язково вернусь до тебе через рік вже відпочиваючим. Текст і фото Степана ЛІСОВОГО.

Ловись, рибко, велика й мала.

Летить шлюпка.

Висипали на берег русалочки.

СОЦІОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ

Ця тема постійно хвилює інститутську громадськість. Починаючи з 1987—88 учбового року лабораторія соціологічних досліджень спільно з членами комісії факультетів нашого інституту глибоко вивчає громадську думку студентів про викладацький склад. Анкета «Викладач очима студента» стала досить популярною у ВПІ.

Ось і в минулому учбовому році на всіх курсах і факультетах денної і вечірньої форм навчання відбувся опит, яким було охоплено 57,6% студентів, внаслідок якого отримано оцінки на 565 (93,%) викладачів.

Яка ж думка студентства про професорсько-викладацький склад інституту, чи змінилась вона в порівнянні з попереднім опитом?

Загальна середня оцінка рівня педагогічної майстерності оцінюється так:

1. По інституту — 4,18, в попередньому опиті — 4,19, у тому числі 70,2% викладачів одержали середню оцінку 4,0 і вище, 7% викладачів оцінені загальним балом 3,5 і нижче.

2. По факультетах: Кошишній факультет соціально-політичних і гуманітарних наук — 4,17 (4,19);

Факультет кафедр загально-освітньої підготовки — 4,17 (4,37);

Енергетичний — 4,23 (4,11);

Машинобудівний — 4,29 (4,21);

Автоматики і мікроелектроніки — 4,04 (4,07);

Обчислювальної техніки — 4,14 (3,94);

Радіотехнічний — 4,05 (4,11);

Інженерно-будівельний — 4,11 (3,93).

По кафедрах. Найкращими названі кафедри: проектування обладнання автоматизованого виробництва (4,53) — завідувачий професор Р. Д. Іскович-Лотоцький; технології автоматизації машинобудування (4,49) — завідувачий доцент М. І. Іванов; автомобілів і автомобільного господарства (доцент М. С.

ВИКЛАДАЧ І СТУДЕНТ

Сапон), електричних станцій (доцент В. М. Кутін). Іноземних мов (доцент М. А. Осадчук) і вищої математики (доцент Ю. І. Волков), які оцінені балами 4,34—4,00.

Нижчі результати (3,97—4,04) отримали кафедри металорізальних верстатів, автоматизованих систем управління, конструювання і виробництво радіоапаратури.

А тепер назовемо викладачів, яким студенти поставили найвищий бал (4,8). Це М. І. Іванов, В. В. Сержанов, В. В. Кулібачук, Ю. І. Волков, Ж. І. Остапчук, А. В. Денисов, Л. В. Ваховська, А. І. Тарануха, В. М. Бурдейний, Л. П. Громова, І. А. Немировський, Е. П. Шиліна, В. А. Карпенко.

Середня оцінка керівних кадрів інституту (проректори, декани і завідувачі кафедрами) складає 4,32 (4,33), докторів, професорів інституту — 4,27 (4,12).

Аналіз громадської думки показує, що більш високим балом студенти оцінили такі елементи педагогічної майстерності викладачів:

— показує глибокі знання свого предмету;

— учбовий матеріал викладає в доступній формі, зрозуміло і переконливо;

— під час оцінки знань вимогливий, строгий, але об'єктивний.

Більш низьким балом студенти оцінили такі елементи, як:

— вмів зацікавити в набутті глибоких знань, залучає до дискусій і творчої роботи;

— приваблює до себе великою ерудицією, культурною спілкування і манерами поведінки.

Чи можна вважати всі ці оцінки справедливими, неупередженими і такими, що відображають справжній рівень професійної майстерності викладачів? Щороку після проведення анкетного опитування студентів від окремих

викладачів можна почути такі репліки: «Мене студенти оцінили необ'єктивно за суворість при оцінці їх знань», «Чи має право студент оцінювати працю викладача?» і т. д.

Що ж, слід погодитися, що ряд студентів не зовсім сумлінно поставилися до цієї справи. В анкетах можна було побачити, що той чи інший студент виставляв комусь з викладачів двійки чи п'ятірки по всіх запитаннях анкети.

Зрозуміло, що таке не може бути. Однак, аналізуючи результати минулих опитувань, більшість студентів (90—95%) виставляють викладацькому складу заслужені оцінки. Доречно сказати, що, незважаючи на те, що склад студентів щороку змінюється, рівень цих оцінок стабільний, а якщо трапляється різниця, то вона невелика — якісь десятий бала.

Що ж до права студентів оцінювати якість праці викладача, то таке право їм надано наказом Державного Комітету СРСР з народної освіти № 462 від 1-го червня 1989 року «Про внесення змін у положення про порядок заміщення посад і атестації професорсько-викладацького складу».

Отже, всьому викладацькому складу слід ознайомитися з оцінками своєї роботи, даними студентами, і прагнути усунути недоліки, вдосконалювати методи викладання, поліпшувати контакти з аудиторією, кожним студентом зокрема.

Закінчити аналіз колективної громадської думки хочеться одним яскравим прикладом: серед 565 викладачів Інституту тільки двоє — ректор Б. І. Мокін і старший викладач В. А. Сляднев оцінені студентами по знанням свого предмету загальним балом «5».

**М. СИНЕЛЬНИК,
Ж. ХЛИСТОВА.**

працівники лабораторії соціологічних досліджень ВПІ.

Інститутські новини

Рішенням Мінвузу республіки доцент нашого інституту Володимир Григорович Аввакумов, який широко застосовує в учбовому процесі засоби комп'ютеризації, за досягнення в навчально-виховній і науково-методичній роботі нагороджений другою премією Міністерства в розмірі п'ятсот карбованців.

Вступила в дію нова квазіелектронна АТС інституту на 1024 номери. Це — майже удвічі більше старої. Понад 200 абонентів отримало можливість виходу на місто і міжмісто.

Запрошення навчатись в університеті канадського міста Гамільтон одержали кращі випускники машинобудівного факультету ВПІ Валерій Бучек і Сергій Кузьменко. Незабаром вони виїдуть туди поглиблювати знання англійської мови, а потім поступлять в аспірантуру університету. Молоді він-

ничани прагнуть здобути в Канаді ступінь магістрів наук.

На факультеті обчислювальної техніки створено платну комп'ютерну школу з програмами «Учень» і «Майстер». Вже прийнято перші заяви від бажаючих.

Хоч які політичні бурі і економічні сухоті не трясли цього літа нашу країну, профспілки не забували про відпочинок і оздоровлення трудящих. Багато зробив для своїх членів і профком співробітників нашого інституту. Цього року різними формами відпочинку скористалися понад півтисячі працівників. У тому числі в інститутському профілакторії і в таборі «Супутник» побувало понад 350 чоловік. в санаторіях і будинках відпочинку — 85. Чимало реалізовано туристських путівок, путівок вихідного дня, а також для дітей в піонерські табори.

ОГОЛОШЕННЯ

Згідно з наказом Мінвузу УРСР на базі ВПІ 13—15 жовтня наступного року відбудеться **РЕСПУБЛІКАНСЬКА НАУКОВО-МЕТОДИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ «ПРОБЛЕМИ ГУМАНІЗАЦІЇ ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ»**. Працюватимуть секції «Людина і культура», «Загальнолюдські цінності та їх значення у вихованні технічної інтелігенції», «Проблеми викладання дисциплін українською мовою в технічному вузі», «Проблеми гуманізації в процесі викладання фундаментальних, загальноінженерних та спеціальних дисциплін».

Оргкомітет конференції приступив до роботи і просить подавати тези майбутніх доповідей в кабінет педагогічної методики (аудиторія 201).

КЛУБ ІНСТИТУТУ ОГОЛОШУЄ НАБІР НА КУРСИ

Кроку та моделювання одягу, вишивання і в'язання гачком та спицями, «домашній медсестер», лікувального масажу, масажу за методом Джу-

ни, моделювання зачісок, англійської мови.

За довідками звертатися до клубу інституту, телефон 4-63-27.